

Acidul sulphhidrică se descompune prin argintă: o lamă de argintă ce se afundă într-o soluție de acest acid devine numai deșeu negru.

Acidii vegetali sînt foarte acționează asupra argintului.

Argintul nu este alterat prin alcali caustici, carbonați, azotați și chlorați alcalini: de aceea se folosește în ne-va adesea de creșete de argintă spre a ataca silicati prin aceste deosibile substanțe.

Contactul prelungit al argintului și al sării marine în toniere deșeu cauză unei cantități notabile de chlorură de argintă.

Argintul divizat, încălzit cu deutoxidul de cupru, acidul plumbic, miniumul, peroxidul de mangană aduce iar la minimumul acestor deosebiți oxidă.

Deși D. Woehler, argintul se dizolvă la cald în sulfatul de sesqui-oxidă de fier adăugînd iar sarea acestă în stare de sulfat de protoxidă: $Ag + Fe_2O_3, 3SO_3 = AgO, SO_3 + 2(FeO, SO_3)$. Când soluția se răcește, argintul se precipită în cristale mici strălucitoare, și sulfatul de sesqui-oxidă de fier se regeneră.

Argintul se combină d'ardentă cu sulfură, seleniumul și arsenicul. Deși Pelletier, absoarbe la o temperatură alău mai mult phosphoră deșeu poate se precipită la o căldură mai puțin încălzit; de aceea, când se atinge argintul de phosphoră, se deranjează, în momentul răcirii, oarecare cantitate de phosphoră care arde în aer cu lumina.

Shlorul se absoarbe înșeu de argintă. Soluția de sare marină foarte dizolvă, în contactul aerului, oarecare cantitate de argintă, și a forma și chlorură îndoit de sodium și de argintă; lichidul devine alcalin. Acest fapt este explicația alterației ce cauză vasele de argintă în care se face soluția de chloruri alcalini.

Argintul se combină d'ardentă cu bromul și iodul, se aliează cu și mare număr de metale.

Acest metal formează cu oxigenul oxidă următorii: sibi-oxidă de argintă, Ag_2O . Oxidă de argintă, AgO . Peroxidă de argintă, AgO_2 .